

Ο ΣΙΘΩΝ

Εκδίδεται από την Έκδο-
στική Έταιρεία Νέων Ν.
της «ΣΙΘΩΝ». Στάση
από επιτροπή.

Συμβολή για μια σωστή και πολύπλευρη ενημέρωση

1ος ΧΡΟΝΟΣ 1975
ΤΕΥΧΟΣ 7ο

του Γ. ΑΚΚΟΚΑΛΙΑΗ

ΘΕΣΕΙΣ

ΟΙ ΔΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΙΣ

Ἡ δίκη τῶν πραξικοπηματιῶν. Ἡ δίκη τῶν βασανιστῶν. Ἡ δίκη τῶν σφαγῶν τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ δίκη τῶν ἐμπόρων τῆς Κύπρου

Στὸ ἐδώλιο οἱ ἀρχιαιδίστατοι (γιατὶ ὑπῆρξαν καὶ ἄλλοι : οἱ «στιγμαῖως» ἀδίστατοι) καὶ στὸ ἀκροατήριο θλόκληρη ἡ Ἑλλάδα. Τὴν ἀπόφαση τῆς πρώτης δίκης καρτερούσαμε μ' ἀγωνία καὶ στὸ ἀκουσμά της ἀνασάναμε λευτερωμένοι, καθὼς ὁ δικαστῆς - σύμβολο ἀπάγγελλε τὴ λύτρωσή μας.

Κι ἀκολούθησαν ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη οἱ ἄλλες δίκες, μὲ κατηγορίες πὺν ἐναλλάσσονταν καὶ μὲ κατηγορούμενους τὰ ἴδια σχεδὸν πρόσωπα, τὰ ἀφιονισμένα ἀπ' τὴ φασιστικὴ νοστοροπία.

Ξαφνιασμένοι ἀκούγαμε τὶς μαρτυρίες, γιὰ ξενοκίνητες συνωμοτικὲς ὀργανώσεις, γιὰ ἀνακρίσεις ἀπὸ σαδιστὲς ὑπανθρώπους καὶ γιὰ ἀρματα πὺν θέριζαν ἀνύποπτους διαβάτες.

Κι εἶχαν ὅλες τοῦτες οἱ μαρτυρίες ἓνα παρὰδόξο κοινὸ χαρακτηριστικὸ:

Ἀποδείκνυαν ὅτι οἱ ψίθυροι πὺν διαδίδονταν στὴν ἐφταετία δὲν ἦταν παρὰ μιὰ ἀμυδρὴ μόνον ἀπεικόνιση τῆς ἀλήθειας. Τὰ γεγονότα ξεπέρασαν γιὰ πρώτη φορὰ τὶς φῆμες καὶ ἡ πραγματικὴ ἀπλώθηκε πέρα ἀπὸ τὰ ὄρια καὶ τῆς πιὸ νοσηρῆς φαντασίας.

Μέσα ἀπὸ τὶς δίκες ἐντρομοὶ βλέπαμε καθημερινὰ τὸν ἀπάνθρωπο συνδυασμὸ τῆς παρὰνοιας καὶ τῆς ἐξουσίας, πὺν δη-

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΙΚΗΤΗΣ

Συνεχίζει, ἀπόσκοπτα, τὴ λειτουργία του γιὰ δευτέρη χρονιά, μὲ τέσσερες τάξεις καὶ πληρὲς διδακτικὸ προσωπικὸ, τὸ ἰδιωτικὸ Γυμνάσιο Νικήτης. Ἐ-

μιούργησε κατάστασεις ἐξαμβλωματικὲς, δυσκολοφάνταστες καὶ γιὰ μιὰ κοινωνία τεράτων.

Κι' ἐμεῖς;

Ἐμεῖς, πὺς ἀντιδράσαμε στὸ ἀκουσμα τῶν δραματικῶν ἀφηγήσεων; Πόσοι ἀπὸ μᾶς ξαφνιαστήκαν, σάστισαν, συγκλονί-

(Συνέχεια στὴν 8η σελίδα)

Ἡ ἐπιφυλλιδα μας

Ἵ ἀναμενόμενος καὶ ἡ ἐνανθρώπιση

Τοῦ Μ. ΠΟΥΛΙΟΥ Φιλολόγου - Θεολόγου

Ἡ νοσηρὴ θρησκευτικὴ καὶ ὑποτυπώδης. Ἡ γυναῖκα τοῦ πολυθεϊσμοῦ, οἱ προλήψεις ἀνῆκε στὴν δικαιοδοσία τοῦ ἀνδρα. Ἡ δουλειὰ ὀργιάζε σ' ὀλους τοὺς λαοὺς. Στὴν ἀρχαία ἀποκλειστικὴ στὴν προχριστιανικὴ ἐποχὴ. Οἱ ἄνθρωποι μακριὰ ἀπ' τὸ Θεὸ, ζοῦσαν μιὰ ζοῆ μονότονη κι' ἐπιφανειακὴ. Τὰ εἶδωλα καὶ οἱ κάθε εἶδους ψεύτικοι Θεοί, ὄχι μόνον δὲν ἀναπλήρωναν τὴν ἔλλειψη τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἀλλ' ἀντίθετα τὴν ἔλλειψη αὐτὴ τὴν ἔκαναν πιὸ δυνατὴ. Οἱ μυστηριακὲς θρησκείες, σὰν ἀνακουφιστικὸ στοιχεῖο ἀπ' τὸ ἄγχος τῆς ἐποχῆς, μάταια προσπαθοῦσαν νὰ προσφέρουν κάτι θετικὸ. Ἀθλιότητα ἐπικρατοῦσε σὲ πολλοὺς τομεῖς. Ὁ θεομὸς τῆς οἰκογένειας ἦταν ὑποτυπώδης. Ἡ γυναῖκα ἀνῆκε στὴν δικαιοδοσία τοῦ ἀνδρα. Ἡ δουλειὰ ὀργιάζε σ' ὀλους τοὺς λαοὺς. Στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, οἱ θεοὶ τοῦ Ὀλύμπου ἦταν δούλοι σ' ὀλα τὰ ἀνθρώπινα πάθη. Ὁ Σωκράτης ἐλέγχονταν τοὺς Ἀθηναίους, γιὰ τὴν προσκόλλησή τους στοὺς ψεύτικους Θεοὺς, ἔλεγε πὺς τὸ πνευματικὸ σκοτάδι θὰ συνεχίζόταν μέχρι ὄτου ὁ Θεὸς τοὺς λυπόταν καὶ ἔστειλε κάποιον νὰ τοὺς βοηθήσει. Ὁ Αἰσχίλος, παίροντας ἀφορμὴ ἀπ' τὸ μῦθο τοῦ Προμηθέα, ἐνσωμάτωσε, στὰ τρία ἀμώνυμα δράματα τὶς παραδόσεις τῆς ἐποχῆς σχετικά μὲ τὴν πτώση καὶ τὴ λύτρωση (Συνέχεια στὴν 2η σελίδα)

Εξέλιξη
Πολύτιμο
1975

Ο ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΟΣ ΚΑΙ Η ΕΝΑΝΘΡΩΠΙΣΗ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα) τής ανθρώπινης φυλής. Δεμένος σ' ένα βράχο ο Τιτάνας Προμηθέας υπέφερε, μέχρις ότου λευτερονόταν απ' τον Ήρακλή και συνδυαλασσόταν με τον Δία, με τον οποίο είχε έρθει σε διάσταση και γι' αυτό είχε τιμωρηθῆ. Κατά παρόμοιο τρόπο και η προχριστιανική ανθρωπότητα υπέφερε, μέχρις ότου ο άπεσταλμένος του Θεού την έλυε απ' τὰ δεσμά τῆς αμαρτίας και την συμφιλιώνε με τον Πατέρα Θεό.

Πρὶν ὅμως γίνῃ αὐτὸ ὁ Θεός, πὸν ἀπὸ ἀγάπη δημιουργοῦσε τὸν ἄνθρωπο, μεταχειρίσθηκε διάφορους τρόπους γιὰ νὰ φέρῃ καὶ πάλι τὸ πλάσμα του στὸν ἀληθινὸ του προορισμό. Μὲ γεγονότα ἱστορικὰ πολυσήμαντα, μὲ ἄνδρες ὁρόσημο στὴ ζωὴ τῶν ἐθνῶν, προσπάθησε νὰ τοῦ δείξῃ τὸ δρόμο πὸν ἔπρεπε νὰ εἶχε πάρει ἡ ζωὴ του ἀπ' τὴν ἀρχή. Αὐτὸ τῶκανε σ' ὅλους τοὺς λαούς, κυρίως ὅμως στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό. Ὁ νόμος, παρ μένος μὲ τὸ Μωϋσῆ καὶ οἱ τόσοι προφῆτες, πὸν ἀδιάκοπα κήρυτταν τὴ μετάνοια καὶ τὴν ἐπιστροφή, δὲν ἀπεικονίζαν παρὰ τὴ θέληση τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ χαθῆ ὁ ἄνθρωπος ὀλοκληρωτικά. Ὡσπου, παρὰ τὶς προσπάθειές του αὐτές, βλέποντας πὸς ἡ ἀνταπόκριση ἀπ' τὴν ἀνθρώπινη πλευρὰ ἦταν μηδαμινή, ἀπεφάσισε νὰ υπῆ ὁ ἴδιος στὴν ἱστορία, ὅταν αὐτὸς θὰ ἔκρινε τὴ στιγμή κατάλληλη καὶ ἰδανική. Κι' αὐτὴ ἡ στιγμή ἦρθε, ὅταν ἔφτασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ὅταν ἐξασθένησε μέσα στὸν ἄνθρωπο ἡ θεϊκὴ πνοή, ὅταν ἡ φύση εἶχε μείνει μόνη τῆς μετὰ τὴ φθορὰ, χωρὶς κανένα φύραμα πὸν θὰ μπορούσε νὰ τὴν ἀναγεννήσῃ πραγματικά. Κι' ὅταν ἦρθε αὐτὸ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸ γιό του στὴ γῆ, γιὰτὶ μόνο ὁ Θεὸς μπορούσε νὰ σώσῃ ἀπ' τὴν κατάρρευση τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ. Ἐτοὶ ἦρθε στὴ γῆ ὁ Ἰησοῦς, Θεὸς ἀληθινὸς καὶ ἄνθρωπος τέλειος, γιὰ νὰ βαστάξῃ τὸ βάρος ὅλων τῶν αμαρτιῶν καὶ ν' ἀνοίξῃ νέους ὁρίζοντες στὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Γεννήθηκε στὴ φάτνη μιᾶς σκοτεινῆς σπηλιάς, γιὰ νὰ φωτίσῃ καὶ νὰ ἐξαγνίσῃ

τὶς ἀνθρώπινες καρδιές, βάζοντας στὴ θέση τῆς παλαιᾶς ζωῆς τὴ νέα ζωὴ τῆς χάριτος καὶ τῆς χαρᾶς.

Μόνον πὸν οἱ Ἰουδαῖοι παρεξήγησαν τὸν ἐρχομὸ αὐτὸν τοῦ Ἰησοῦ καὶ τὸν μετέτρεψαν σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιδιώξεις τους. Ποθώντας βαθειὰ τὴν ἀπελευθέρωσή τους ἀπ' τὴν κυρίαρχη ρωμαϊκὴ παρουσία, ὀνειρεύονταν δόξες παλιές, ἕναν ἰσχυρὸν βασιλιά, πὸν θὰ τοὺς ἔβλεπε ὅλους μαζί καὶ θὰ ἀπόδιωχνε κάθε ξένη ἐπιβουλὴ. Ἐτοὶ μοιραία ἡ προσδοκία τοῦ Ἰησοῦ ἐγίνε τροφὴ γιὰ ὅλο τὸν Ἰσραηλιτικὸ λαό, γιὰτὶ τὸν καθένα Ἰουδαῖο χωριστά, πὸν τοῦδινε δύναμη κι' ὑπομονὴ μέχρι νάρθῃ ὁ μεγάλος βασιλιάς. Κι' ὁ βασιλιάς ἦρθε ἀλλὰ δὲν ἦταν τέτοιος πὸν τὸν περιέμενε τὸ ἔθνος τοῦ Ἰσραήλ. Ἡ ταπεινὴ του γέννηση στὴ Βηθλεὲμ δὲν προδίκαζε ἀπὸ ἀνθρώπινη πλευρὰ τίποτε τὸ σημαντικὸ. Περιέμενε ὁ Ἰουδαϊσμός μιὰ παρουσία ἐπιβλητικὴ. Ἀντὶ γι' αὐτὴν ὅμως βρῆκε μιὰ φάτνη κι' ἕνα σπήλαιο φτωχικὸ. Ὁ παντοδύναμος Θεὸς ἐνῶ εἶχε τρόπους νὰ φέρῃ στὴ γῆ τὸ γιό του ἐνδοξα καὶ δυναμικά, προτίμησε νὰ γίνουν ὅλα ταπεινά. Οἱ δημιουργικὲς στιγμὲς, αὐτὲς πὸν κρίνουν τὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητας, μπαίνουν στὸ προσκήνιο, τὶς περισσότερες φορές, ἦσυχαι καὶ διακριτικά. Τὰ μεγάλα γεγονότα κατακοῦν τὸν ἄνθρωπο χωρὶς θόρυβο καὶ τυμπανοκρουσίες πολλές. Ὡταν ἡ ἀγάπη πλημμυρίζῃ τὴν καρδιά, ὅταν ἡ ἐλευθερία τοῦ πνεύματος δρᾷ καὶ ἀποδίδει καρπούς, αὐτὰ δὲν δείχνουν τὴν παρουσία τους μὲ τὸ θόρυβο καὶ τὸ πλήθος τῶν ἐξωτερικῶν μορφῶν, ἀλλὰ μὲ τὴ σαφήνεια πὸν ἔχει ἡ ἐνόραση, μὲ τὴν ἦσυχαι κίνηση πὸν συνοδεύει τὴν ἀπόφαση, μὲ τὴν ἀφανὴ θυσία καὶ τὴν ὑπερνίκηση. Οἱ ἥρεμες δυνάμεις εἶναι

οἱ οὐσιαστικὰ ἰσχυρές. Ἡ διοχέτευση στὶς ἐξωτερικὲς μορφὲς ἀφαιρεῖ κάθε πνευματικότητα ἀπ' αὐτὲς. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἐνανθρώπιση τοῦ Ἰησοῦ γίνεται μ' ἕνα τρόπο ἥρεμο, ἀλλὰ ἐσωτερικὰ ἐπιβλητικὸ.

Ὁ λυτρωτὴς λοιπὸν πὸν ἀναμένονταν προχριστιανικά, ἡ θεία ἐπέμβαση πὸν θ' ἄλλαζε τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ, παρουσιάζεται τώρα στὴν Παλαιστίνῃ μ' ὀρατὴ μορφὴ. Γίνεται ἄνθρωπος ὁ ἴδιος ὁ Θεός, γιὰ νὰ κἀνῃ κατὰ χάρη Θεοῦς, τοὺς ἀνθρώπους πὸν εἶχαν πέσει πολὺ χαμηλά. Τὸ βρέφος πὸν γεννιέται στὴ Βηθλεὲμ εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Θεός, Περιεχόμενο τῆς ζωῆς του, τὸ θέλημα τοῦ Πατρός. Νὰ αἰχμαλωτίσῃ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴ δύναμη τοῦ Θεοῦ, νὰ πάρῃ ἀπάνω του τὸν κόσμον καὶ τὶς αμαρτίες του, ἀπὸ ἀγάπη νὰ πάθῃ γιὰ ὅλους μας, νὰ μᾶς ἐλκύσῃ στὴν καινούργια ζωὴ τῆς χάριτος μὲ τὴ θυσία του καὶ τὴν ἀνάσταση. Στὴν προρωπικότητα τοῦ Ἰησοῦ, δὲν ἔζησε ἀπλῶς ὁ Θεός, ἀλλὰ ὁ ἴδιος ἦταν Θεός. Δὲν ἐγίνε ἀκόμα Θεὸς σὲ κάποια προηγούμενη στιγμή, ἀλλὰ Θεὸς ἦταν ἀπ' τὴν ἀρχή. Ἡ ζωὴ του ὅμως εἶχε ἕνα μοναδικὸ προορισμό. Ὡσα ἔκανε ὁ Θεὸς Ἰησοῦς, νὰ τὰ κἀνῃ κι' ὁ ἄνθρωπος Ἰησοῦς Πάπῃ στὸ λυτρωτικὸ ἔργο γιὰ τὸν καθένα μας, νὰ φροντίσῃ καὶ γιὰ τὴ δικὴ του προσωπικότητα. Τὴν ἅγια ἀγνότητα νὰ τὴν ὀλοκληρώσῃ, μὲ τὴ δικὴ του ἀνθρώπινη προσπάθεια. Νὰ περιλάβῃ τὴν ἀπειρη θεία πληρομὴ στὴ δικὴ του ἀνθρώπινη ὑπαρξη. Νὰ ἐπιτελέσῃ τὴν αἰώνια ἀγάπη μὲ τὴν δικὴ του καρδιά. Μιὰ ἀγάπη πρὸς κάθε ἄνθρωπο, γιὰτὶ γιὰ τὸν καθένα μας ἦρθε ὁ Ἰησοῦς. Μιὰ ἀγάπη πὸν ἀγκαλιάζει τὰ πάντα, πὸν προσφέρει τὰ πάντα, πὸν πάντα ἐλπίζει, πὸν πάντα στέκει μὲ μιὰ εὐγνωμοσύνη ἐλεύθε

ρη καὶ μοναδική. Κι' αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀγάπη, πὸν ἦταν τὸ κίνητρο τῆς θείας προσφορᾶς, μὲ τὴν ἀνθρώπιση τοῦ Ἰησοῦ δημιούργησε μιὰ νέα κατάσταση στὴν πνευματικὴ περιοχὴ. Ἐτοὶ τώρα, δὲν μαντεύουμε ἀλλὰ ψηλαφοῦμε τὴ νέα φωτεινὴ πραγματικότητα. Τώρα ἔχουμε ἕνα νέο κάλεσμα, τὸ ἀστὲρι γιὰ μιὰ πατρ' ἰδα, ὅπου κάθε μας ἀναζήτηση θὰ βρῆ λύση σωτήρια. Τώρα ἀκολουθοῦμε ἐκεῖ ὅπου «ὀδεύει ὁ ἀστὴρ».

Ὡλα αὐτὰ δημιούργησαν μιὰ νέα ἀτμόσφαιρα στὴ ζωὴ τοῦ χριστιανοῦ. Νιώθει τώρα ὁ πιστὸς μέσα του τὸ Θεό, βοηθὸ του σὲ κάθε καλὴ ἐνέργεια, φραγμὸ σὲ κάθε ἀρνητικὸ κι' ὀνίερο. Πολύτιμο συμπαράστατο κι' ἐμφυχωτὴ ὅταν κουράζεται, πατέρα κι' ἀδελφὸ σὲ κάθε περίσταση. Κι' αὐτὴ ἡ θεϊκὴ συμμετοχὴ στὰ ἀνθρώπινα εἶναι πολὺ ἀποφασιστικὴ. Ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι μόνος στὶς διαφορὲς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ πὸν καλεῖται νὰ δράσῃ τὸ πνεῦμα, σὲ στιγμὲς δημιουργίας καὶ γνήσιας πνευματικῆς ζωῆς, ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ εὐρηγετική. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ δὲν ξεκινᾷ ἀπὸ μιὰ ἀνθρώπινη φανταστικὴ οὐτε ἀπὸ μόνες τὶς ἐλθυμίες, ἢ ἀπὸ μιὰ κραυγὴ τῆς ψυχῆς. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ ἐρχεται ἀπὸ ψηλά, ὁ Θεὸς τὴν ἐγκαινιάζει μὲ τὸ δῶρο τῆς παρουσίας του. Ὁ ἄνθρωπος δέχεται αὐτὴ τὴν ἀποκάλυψη καὶ ἀνταποκρίνεται μὲ τὴ πίστη καὶ τὰ ἔργα τῆς. Στὴν κλήση αὐτὴ τοῦ Θεοῦ προσφέρει τὴν ἐσωτερικὴ του ὑπόσταση καὶ συντελεῖ ἔτοιστὴ δημιουργία τῆς πνευματικῆς ζωῆς.

Ἡ ἐνανθρώπιση λοιπὸν τοῦ Ἰησοῦ, εἶναι ὁρόσημο ἀπὸ κάθε πλευρὰ. Δίνει σ' ὅλους μας τὴ δυνατότητα νὰ ἀποδιώξουμε τὸ κακὸ παρελθὸν καὶ νὰ χαράξουμε μιὰ νέα ζωὴ πλημμυρισμένη ἀπ' τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ. Τὸ ἄστρο τῆς Βηθλεὲμ θὰ μᾶς φωτίξῃ τότε σὲ κάθε στιγμή, θὰ μᾶς ὀδηγῆ μὲ ἀσφάλεια στὴ φάτνη ὅπου «ἐτέχθη ὁ Σωτὴρ» ὅπως θὰ ψάλλῃ ἡ ἐκκλησία σὲ λίγες μέρες σκορπίζοντας σ' ὅλους τὸ μήνυμα τῆς Βηθλεὲμ.

ΜΑΤΡΟΥΔΗΣ ΠΟΤΑΙΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Στὴ Μαίρη Παπαϊωάννου ἀπ' τὴ Νάουσα, στὸ Μπάμπη Φούκα ἀπ' τὴ Θεσσαλονίκη καὶ στὸν ἐκδοτικὸ οἶκο «Τριανταφύλλου & Υἱοί», πὸν φανέρωσαν τὴν ἀγάπη τους στὸ «Σίθωνα» καὶ στοὺς νέους τῆς Νικητῆς, χαρίζοντας μεγάλῃς ἀξίας βιβλία.

Χίλια - χίλια Εὐχαριστῶ

Ο Φεμινισμός και τὰ ὄριά του

Τοῦ Ν. Στεργίου

Στὴν ἐποχὴ μας ἔχει ἐπιτακτικὰ ἐνσκήψει μιὰ βαθιὰ ἀνάγκη ἀναπροσαρμογῆς στὴ σχέση τῶν δύο φύλων καὶ στὴν ἀξιολογικὴ τους διάκριση μέσα στὸ χῶρο τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναπροσαρμογῆς προβάλλεται σὰν ἐπακόλουθο ὄλων ἐκείνων τῶν ψυχικῶν ἀντινομιῶν ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσα μέχρι σήμερα θεσμικὴ ἱεράρχηση στὴν ἀξιολόγηση τῶν φύλων. Γιὰ νὰ ἐντοπισθῆ ὅμως καὶ νὰ διακαθορισθῆ μιὰ σωστὴ πνεῦμα τῆς πραγματικότητας καὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἱεραρχικὴ κλίμακα τρόπου ζωῆς — σχέσεων — ἀγωγῆς, πρέπει νὰ διαπιστωθῆ σὲ ποιά σημεία τώρα στὴ πράξη καὶ στὴ διαβίωσή του τὸ ἀνθρώπινο γένος ἔσφαλε. Καὶ πρῶτα - πρῶτα ἀπὸ τρεῖς ὀπτικὲς γωνίες πρέπει νὰ ἀντικρούσουμε τὸ ζήτημα τῆς σχέσεως τῶν φύλων.

1) Ἀπὸ τὴν βιολογικὴ τους ἔνταξη στὸ εὐρύτερο «εἶναι» καὶ «συνειδένα».

2) Ἀπὸ τὴν ξέχωρη κοινωνιολογικὴ σημασιολογία τους.

καὶ 3) Ἀπὸ τὴν καθαρὰ ἀνθρώπινη ιδιότητά τους.

Μέσα στὸ ὄντολογικὸ βασίλειο ἐνυπάρχει καὶ δεσπάζει μιὰ ἀδῆρη ἐνστιγματικὴ σκοπιμότητα ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ἐξαιρεῖται καμμιά ὄντολογικὴ ὑπαρξη καὶ συνεπῶς οὔτε καὶ ὁ ἄνθρωπος· ἡ δύναμη τῆς «κατευθυνόμενης αὐτῆς ζωῆς» εἶναι πολὺ πιὸ μεγάλη καὶ ἰσχυρὴ ἀπὸ ὅλες τὶς ἐπίκτητες χάρες τοῦ πολιτισμοῦ.

Οἱ ἄνθρωποι προορισμοὶ μπορεῖ νὰ μεταλλάξουν καὶ νὰ ποικίλλουν λόγω τοῦ πολιτισμοῦ, ὅμως οἱ βαθιὲς ρίζες ποὺ μᾶς συνδέουν μὲ τὸ ὄντολογικὸ Βασίλειο παραμένουν πέτρινα ἀσῆκωτα θεμέλια πάνω στὰ ὁποῖα διακλαδίζεται ἡ ἀνθρώπινη ὑπαρξη μας. Ἡ ἀξιολογικὴ τοποθέτηση τῶν φύλων πρέπει νὰ ἀναζητηθῆ στὴ ξεκαθαρισμένη θέση τοῦ προορισμοῦ τους. Ἡ πατριαρχία ὅμως τοῦ ἀνδρα δὲν πρέπει νὰ συνεπάγεται δεσποτισμὸ, ἡ ἔννοια τῆς πατριαρχί-

ας ἐμπεριέχει μέσα της κατὰ βάθος καὶ πλάτος, τὴ συγκατάβαση, τὴ συγγνώμη, τὴν ἔλλογη ἀντιμετώπιση τῶν φαινομένων τῆς ζωῆς καὶ τὸ σθένος τοῦ ἀγῶνα.

Ἀντίθετα ἡ γυναίκα πρέπει νὰ ἀκολουθήσει κατὰ πρῶτο λόγο τὰ χνάρια τῆς ἀληθινῆς της φύσης. Ἡ γυναικεῖα χάρις, ἡ λεπτότης τῆς ντροπῆς, ἡ ἅγια ἀπεστολή τῆς μητρότητας, ἡ διαίσθηση, τὸ χάρισμα τῆς σωστής ἀγωγῆς, ἡ σπορὰ ὄλων τῶν ἀνώτερων ἰδανικῶν, ὅλα αὐτὰ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ τὰ καθήκοντα τῆς Γυναίκας μπροστὰ στὴ Νέα Δημιουργία, στὸ παιδί. Καθῆκοντα ἀτέμνονα παντοτινῆς ἀξίας.

Δύο διαφορετικοὶ ρόλοι στὴ μεγάλη σκηνὴ τοῦ σύμπαντος, ποὺ κρατοῦν σὲ ἰσορροπία τὴν δομὴ τῶν ὄντων, τὸ ἀρσενικὸ καὶ τὸ θηλυκὸ σὲ μιὰ ἀένανη συνδιαλλαγὴ ἀντιθέτων στοιχείων ἢ ὁρμῆ μὲ τὴν ἀβρότητα, ὁ στοχασμὸς μὲ τὴν ἐνόραση, ὁ ἀγῶνας μὲ τὴν ξεκούραση — νὰ πιά εἶναι ἡ βαθιὰ ἰσορροπία τῶν ὄντων. Κι' ἂν πρέπει ἀπὸ τὸ ἀνθρώπινο γένος νὰ ἀναζητηθῆ μιὰ ἐπέκεινα σχέση ἰσότητος πέρα ἀπὸ τὴν τυπικὴ κοινωνικὴ ἰσότητα, αὐτὴ πρέπει νὰ ἐντροφθῆ ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς ἱστορικῆς ἀναγκαιότητας. Καὶ μόνον ὅταν ὁ καθένας πάνω στὴ γῆ συνειδοτοποιήσῃ μὲ ἕναν πρωτόγονο τρόπο τὸ μεγάλο καθῆκον στὴ ζωὴ του καὶ νοιώσῃ τὴν παρλαγονία τῆς φυσικότητος μέσα του, αὐτὸς θάχη βοῆ τὸ δρόμο πρὸς τὴν ἀνωτέρευση καὶ τὴν ἀλήθεια. Ἡ ἰσότητα ἀπὸ τὴν Βιολογικὴ ἀποψη μπορεῖ νὰ ἐκπηγάσῃ μόνον ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ γνώση τῆς φύσης μας.

Στὸν χῶρο τώρα τῆς ἀνθρώπινης κοινωνίας καὶ σὲ ὅλο τὸ βάθος καὶ πλάτος τῶν κοινωνικῶν σχέσεων, ἡ ἰσότητα τῶν φύλων εἶναι κάτι τὸ ἀπαραίτητο καὶ ἀναγκαῖο. Κάθε εἶδος κοινωνικὴ ἰσότητα βοηθᾷ τὴν συνεργασία καὶ τὴν εὐγενῆ ἀμύλλα στὸ χῶρο τῆς προσφορᾶς στὴν ἐπιστήμη καὶ στὴ βελτίωση τῆς (Συνέχεια στὴν 5η σελίδα)

Κατηγορῶ τοὺς ἄνδρες

Τῆς ΜΑΡΙΑΣ ΜΗΤΣΑΚΑ - Χημικοῦ

Ἡ καταγωγὴ μου εἶναι ἀστική. Μεγάλωσα μὲ ἀνδροκρατούμενη ἠθικὴ, πιὸ ἀπλὰ ὁ ἄντρας θεωρεῖται τὸ δημιουργικὸ στοιχεῖο τῆς κοινωνίας καὶ οἱ γυναῖκες στηρίγματα του.

Ἄν ἦταν ἔτσι ὅπως τὰ λένε, ἐγὼ θάμουν ἕνα στηρίγμα κάποιου ἄντρα καὶ δὲν θάχα τίποτε νὰ σᾶς πῶ. Μᾶλλον θὰ ἔγραφα γιὰ τέχνη καὶ κολτούρα ἢ γιὰ τὰ προβλήματα τοῦ γάμου.

Ὅμως, ἐπειδὴ μοῦ ἀρέσει ἡ ἀλήθεια καὶ ἔχομα ἀρκετὰ νήματα μὲ τὴν καταγωγὴ μου γιὰ νὰ τὴν γνωρίσω, βοῆκα πὼς ἡ πραγματικότητα εἶναι «θλιβερή».

Γιὰ τὴν ἐξέλιξη ποὺ σήμερα ἐμφανίζεται εἶναι ἡ ἀπλὴ πολιτιστικὴ τοῦ ἀνθρώπινου εἶδους, καὶ δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀλλαγὴ στὸν συντελεστὴ ἐξέλιξης τῶν γυναικῶν σὲ σχέση μὲ τοὺς ἄνδρες ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν χαρμιῶν.

Ἄν ἐξετάσουμε τὴν κοινωνικὴ ἐξέλιξη, βρίσκουμε ὅτι κυρίως βασίζεται στὴν οικονομικὴ

Ἄλλὰ ἀκόμη καὶ στὴν πνευματικὴ ἐργασία, ὅπου δὲν μετροῦ ἡ μυϊκὴ δύναμη, τὸ σύστημα προτιμᾷ τοὺς ἄνδρες ἐπιστήμονες μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι εἶναι πιὸ ἐπιβλητικοὶ καὶ εὐκίνητοι στὶς κοινωνικὲς τους σχέσεις. Βέβαια ὁ σκοπὸς εἶναι ἡ διατήρηση τῆς δομῆς τοῦ συστήματος, ὥστε νὰ παραμείνῃ «πατριαρχικό». Προσωπικὲς μου ἐμπειρίες — παραδείγματα οἱ βιομηχανίες ΕΣΣΟ ΠΑΠΑΣ, Μποδοσάκης, ΜΕΛ, ποὺ δὲν δέχονται νὰ καλύψουν τίς κενὲς τους θέσεις μὲ γυναῖκες ἐπιστήμονες. Ἄν ἐξετάσουμε τὴν ἐξέλιξη τῆς γυναίκας σὰν προσωπικότητα, οἱ δυσκολίες εἶναι περισσότερες. Στεροῦνται τὴν πληροφόρηση ποὺ θὰ εἶχαν μὲ τὴ συζήτηση καὶ δράση μὲ ἄνθρώπους ἀναπτυγμένους στὸν Α ἢ Β τομέα.

Γιὰ μὲσα στὴν ἀνδροκρατούμενη κοινωνία ὑπάρχουν δύο διαφορετικὲς ἠθικὲς: μιὰ γιὰ τὴν γυναῖκα καὶ ἄλλη γιὰ τὸν ἄντρα.

Ἔτσι ὁποιαδήποτε ἀπελευθέρωση τῶν γυναικῶν μεταφράζεται στὴν ἀστική ἠθικὴ σὰν διαφθορά, πρᾶγμα ποὺ ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα νὰ τίς ἀποπροσανατολίξῃ.

Οἱ πληροφορίες ποὺ δέχονται εἶναι τελείως παθητικὲς, προέρχονται μόνον ἀπὸ βιβλία καὶ θεάματα καὶ οἱ ἐπαφὲς μὲ τὴν πραγματικότητα εἶναι μηδαμινές. Ὀνειροβατοῦν χαμένες στὴν παθολογικὴ τους φιλαρέσκεια.

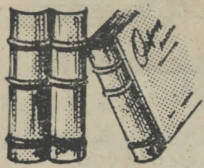
Λοιπὸν ἂν θέλουμε ἕνα κόσμο ὠραῖο, τοῦτος ἔχει σὰ θεμέλιο τὴν ἰσότητα τῶν ἀνθρώπων ποὺ τὸν δημιουργοῦν. Στὴ σημερινὴ κοινωνία μας παρουσιάζονται οἱ ἄνδρες νὰ καταπιέζουν τίς γυναῖκες, οἱ μητέρες τὰ παιδιά, καὶ τὰ παιδιά τὰ μικρὰ ζῶα.

Οἱ ἄνθρωποι λοιπὸν θὰ γίνουν ἴσοι μόνον ὅταν ἀλλάξῃ ἡ δομὴ τοῦ συστήματος καὶ ἡ γυναίκα θὰ παίξῃ ἕνα σπουδαῖο ρόλο στὴν ἀλλαγὴ αὐτὴ μὲ τὸ δικὸ της ἀγῶνα ἐνάντια στὸν ἀντρικὸ σωβινισμό.

κατάσταση τοῦ ἀτόμου. Ἐδῶ οἱ δυνατότητες ἐπιτυχίας τῶν γυναικῶν εἶναι λιγότερες σὲ σύγκριση μὲ αὐτὲς τῶν ἀντρῶν.

Σήμερα στὴν ἀγορὰ τῆς παραγωγῆς ἔχει μεγαλύτερη ζήτηση ἢ μυϊκὴ ἐνέργεια τῶν ἀντρῶν ἀπὸ ἐκεῖνη τῶν γυναικῶν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ (Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα)

Τοῦ κ. Β. ΚΑΛΟΓΕΡΑ δ.φ. ἐπιτίμου Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Μέσης

Σ.Σ. Στὰ προηγούμενα ἔγινε λόγος γιὰ δυὸ καθαρὰ γλωσσολογικὰ καὶ ψυχολογικοῖστορικά δεδομένα. 1) γιὰ τὴ δίδυμὴ μορφή μετὰ τὴν ὁποία παρουσιάζεται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα (γλῶσσα ὁμιλουμένη καὶ γλῶσσα γραφομένη) καὶ 2) γιὰ τὴ γλωσσικὴ χρῆσι καὶ τὸ γλωσσικὸ αἰσθημᾶ.

3. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα εἶχε καὶ αὐτὴ τὴν γραπτὴ γλῶσσα τῶν συγγραφέων, παρὰ τὴν πρὸς τὴν ὁμιλουμένην γλῶσσα τῶν ἀμορφῶτων ἢ τῶν ὀλίγων μορφωμένων.

Ἀλλὰ κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρινούς χρόνους καὶ τὴν βυζαντινὴν περίοδον ἡ αἴγλη τῶν ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ὁ πλοῦτος καὶ ἡ κομψότης τῆς ἀπτικῆς γλώσσης, ὥθησε τοὺς λογίους καὶ συγγραφεῖς νὰ μιμηθοῦν τὴν «ἀπτικὴν διάλεκτον», νομίζοντες ὅτι ἔτσι θὰ δημιουργήσουν συγγράμματα ἰσάξια μετὰ τὰ λαμπρὰ συγγράμματα ἐκείνων. Αὐτὸ εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ μὴν ἐξελιχθῇ ὁμαλῶς ἡ ἀρχαία γραπτὴ γλῶσσα, ἐνῶ ἡ ἐξέλιξις τῆς λαλουμένης ἀπὸ τοὺς ἀμορφῶτους συνετελέσθη φυσιολογικὰ καὶ ἀβίαστα. Δείγματα τῆς λαλουμένης αὐτῆς γλώσσης διεσώθησαν εἰς παύρους, εἰς ἐπιστολάς, εἰς ἐπιγραφὰς κ.λ.π. καὶ, κατὰ τὴν βυζαντινὴν περίοδον, εἰς βίους ἀγίων, εἰς τοὺς χρονογράφους καὶ εἰς συγγραφεῖς, ὅπως ὁ Σπανέας, ὁ Πτωχοπρόδρομος, τὸ Χρονικὸν τοῦ Μωρέως κ.λ.π. καὶ εἰς ποιητὰς λαϊκοὺς καὶ εἰς τὰ δημοτικὰ τραγοῦδια. Εἰς τὴν νεωτέραν Ἱστορίαν ἔχομε τὰ κείμενα τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ τοῦ Μακρυγιάννη ποὺ ἦσαν ἀγράμματοι.

Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ Βυζαντίου οἱ λόγοι, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλοὶ ἐφυγαν εἰς τὴν δύσιν, καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ῥήτορες, διὰ νὰ διασώσουν τὸν ἐθνικὸν καὶ τὴν θρησκείαν τῶν ὑποδοχῶν Ἑλλήνων, ἀρχίζον νὰ μεταφράζον σὲ γλῶσσα ἀπλὴ καὶ καταληπτὴ ἀπὸ τὸν λαὸν συγγράμματα ἀρχαίων συγγραφέων καὶ ὁ κ' ἦρος καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ῥήτορες χρησιμοποιοῦν γλῶσσα νοητὴν ἀπὸ τὸν λαόν. Κατὰ τὸ τέλος τοῦ 16ου αἰῶνος ὁ Μάξιμος Μαροῦνιός, ἐπίσκοπος Κυθήρων καὶ ὁ Μελέτιος Πηγᾶς, πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, μεταχειρίσθησαν τὴν «ἀπλοελληνικὴν» εἰς τὸ κήρυγμα. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Κρόλλος Λούκαρις εἶχε τὴν πρωτοβουλία τῆς μεταφράσεως εἰς ἀπλὴ γλῶσσα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ Φραγκίσκος Σκοῦφος (1681 Ρητορικὴ) καὶ ὁ Ἡλίας Μηνιάτης (Διδαχὰ) χρησιμοποιοῦν ἀπλὴ καὶ καταληπτὴ γραφομένη καὶ γλῶσσα τοῦ ἀμβωνος (καταληπτὴ γλῶσσα εἰς τὰ

κλήματα τῶν παλαιότερα ἐχρησιμοποίησαν καὶ ὁ Χρυσόστομος καὶ ὁ Δαμασκηνός).

Ἡ καθολικὴ καὶ προτεσταντικὴ προπαγάνδα ἐχρησιμοποίησαν τὴν Νέαν Ἑλληνικὴν (γραφομένη - ὁμιλουμένη) καὶ εἶναι χαρακτηριστικόν, ὅτι οἱ παλαιότεροι μελετηταὶ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς εἶναι κληρικοὶ προτεστανταὶ καὶ καθολικοὶ.

Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δὲν ὑπῆρχε ἓνα κοινὸν γλωσσικὸν ὄργανον διὰ τὴν διοίκησιν, τὸν στρατὸν, τὰ σχολεῖα, τοὺς συγγραφεῖς κ.λ.π. Τότε ἐσκέφθησαν νὰ ἐπαναφέρουν τὴν ζωὴ τὴν πλουσιωτάτην εἰς ἔκφρασιν καὶ κάλλος «ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν». Ἐδανείζοντο λέξεις, ἐκφράσεις, ἐπίθετα, συνώνυμα πρὸς τὴν γραμματικὴν καὶ ἐν πολλοῖς καὶ τὴν σύνταξιν καὶ τὸ ὄφρος τῆς ἀρχαίας.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΠΟΨΗ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἡ πολυτυπία τῆς γλώσσης χάρις καὶ χρόνια δυναστεύει τοὺς Ἑλληνας δάσκαλοι καὶ μαθητῆς, ἀπὸ τὸ νηπιαγωγεῖο ὡς τὸ Πανεπιστήμιο, χάνουν πολὺτιμες ὁρὲς χωρὶς ἀποτέλεσμα. Μετὰ τὴν τελευταία περιπέτεια ὅμως εἶναι καιρὸς νὰ δοθῇ μιὰ λύσις. Ἢδη ἔχει καθιερωθῆ ἡ νεοελληνικὴ γλῶσσα, ἡ δημοτικὴ, στὴ λογοτεχνία καὶ ἡ χρῆσις τῆς στὸν προφορικὸν λόγον εἶναι πᾶ ἀναμφισβήτητη. Τὴν μιλῶν καὶ τὴν γράφον βουλευτῆς καὶ ὑπουργοί. Τὴν χρησιμοποιεῖ ἐπίσημα ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας. Πολὸν βοηθαίει τελευταία καὶ ὁ τύπος, τὸ ραδιοφῶνον καὶ ἡ τηλεόρασις στὴν προσπάθεια αὐτή! Ἀπομένει νὰ ορθωθῇ ἡ γραφομένη μορφή τῆς, πράγμα ποὺ δὲν εἶναι δύσκολον, ἀρκεῖ νὰ πάρομε ὡς βάση τὸ κοινὸ γλωσσικὸ αἰσθημᾶ σήμερον. Ἡ γλῶσσα αὐτὴ μπορεῖ νὰ ἀπλοποιηθῇ στὸ τονικὸν τῆς σύστημα καὶ σὲ ὀρισμένους βασικὰς καταλήξεις, νὰ χωνέψῃ τὰ ἀπολιθώματα τῆς καθαρεύουσας, ὅπως εἶναι λ.χ. ἡ ὑπάρχουσα ἐπιστημονικὴ ὀρολογία καὶ χωρὶς ἀκρότητες μπορεῖ εὐκόλως νὰ καθιερωθῇ, μετὰ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ διδαχθῇ συστηματικὰ στὸ σχολεῖο.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 21 στὴ Χαλκιδική

Τοῦ Νίκου Βαμβακούδη

Γιὰ τὴν ἐπανάστασιν στὴ Χαλκιδικὴ τὸ 1821 πολὺ λίγοι ἀπὸ μᾶς γνωρίζουν ἔστω καὶ δύο πράγματα. Μετὰ τὴν ἐργασία αὐτὴ θὰ προσπαθῶ νὰ σᾶς δώσω μιὰ εἰκόνα τοῦ τί συνέβη τὴν ἐποχὴ ἐκείνη στὴ Χαλκιδική, κ' ἀπ' τὸ σύντομον αὐτὸ «Χρονικὸν τῆς Ἐπαναστάσεως» νὰ δοῦμε μαζί, τὸ ἄν καὶ πόσο βοήθησε αὐτὴ, στὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἐλευθερίας.

Ἀκόμη θὰ μπορούσαμε ν' ἀντλήσουμε χρήσιμα διδάγματα γιὰ τὸ μέλλον, βλέποντας γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ προτερήματα καὶ τὰ ἐλαττώματα τῆς φυλῆς μας, βλέποντας γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ποιοὶ θυσιάζονται καὶ ποιοὶ στέχονται ἐμπόδιον στὴν πορεία τοῦ ἔθνους.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 19ου αἰῶνα, ὅπως σ' ὅλη σχεδὸν τὴ Βαλκανικὴ ἔτσι καὶ στὴ Μακεδονία, πνέει ἓνας καινούριος ἄνεμος. Τὰ θούρια τοῦ Ρήγα φέρον τ' ἀποτελέσματά τους. Ἐτσι ὁ Μωριάς, ἡ Ρούμελη, ἡ Μακεδονία κ' ἄλλες περιοχὲς τῆς πατρίδας μας περιμένουν τὴν πρῶτη τουφεκία.

Τὴ Θεσσαλονικὴ τὴ διοικοῦσε τότε ὁ μουσελμῆς Σερῖφ Σεντὶκ Γιουσούφ μπέης, ποὺ παρακλουθοῦσε μετὰ ἄγριον μάτι τὶς ἐπαναστατικὰς ζυμώσεις τῶν Ἑλλήνων. Τὸν Σεπτέμβριον κιόλας τοῦ 1820 εἶναι πολὺ ζωηρὲς.

«Οἱ ἄπιστοι Ρωμιοί», λέει ὁ Γιουσούφ στὸ νέο μολά (δικαστὴ) Χαϊρούλαχ δείχνουν ἐδῶ καὶ λίγο καιρὸ κάποια ὑποπηκίνησι. Ἐτοιμάζουν ἐξέγερσιν. Καὶ γι' αὐτὸ πρέπει ἀλύπητα νὰ τοὺς χτυπήσουμε, ὅπου τοὺς βροῦμε. Ἐτσι ρίχνει πολλοὺς στὶς φυλακὰς τοῦ Λευκοῦ Πύργου κ' ἀργότερα τὸν ἴδιον τὸν Χαϊρούλαχ, ποὺ μᾶς ἄφησε ἐνᾶ ὑπόμνημα μετὰ ἐνδιαφέρουσας πληροφορίας γιὰ τὴν κατάστασιν στὴ Θεσσαλονικὴ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη.

Κι' οἱ φόβοι τοῦ Γιουσούφ μπέη δὲν ἦσαν ἀβάσιμοι. Στὸ Ἅγιον Ὄρος κατὰ τὰ τέλη Μα

τίου εἶχε φτάσει ἀπὸ τὴν Πόλιν μετὰ σκοπὸ νὰ δράσῃ τὴν κατάληπτη στιγμή, ὁ φιλικὸς Ἐμιμανουὴλ Παπᾶς, ἀπὸ τὴν Δοβίτσα τῶν Σερρών.

Ὁ Ἐμιμανουὴλ Παπᾶς (1772-1821) ἦταν μεγαλέμπορος μετὰ κατὰστήματα στὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ στὴ Βιέννη, δανειστής τῶν Τούρκων ἀγάδων καὶ μπέηδων τῆς περιοχῆς, μετὰ στενὲς σχέσεις μαζί τους. Τοὺς ἐπηρεάζει πολὺ καὶ ἰδιαίτερα τὸν τοπάρχην τῶν Σερρών Ἰσμαὴλ μπέη. Μετὰ τὴν θεομὴ ὑποστήριξιν καὶ προστασίαν τοῦ Παπᾶ, πολλὰ ὠφελήθηκε ἡ ἑλληνικὴ κοινότης τῶν Σερρών.

Μετὰ τὸν θάνατον ὅμως τοῦ Ἰσμαὴλ (1814), ὁ γιὸς του δημιουργήσῃε πολλὰ χρεῖα μετὰ ἀποτέλεσμα, ὅταν ὁ Παπᾶς ζήτησε μέρος τῶν χρημάτων του, νὰ ἀπειληθῇ μετὰ θάνατον καὶ ν' ἀναγκασθῇ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1817 νὰ καταφύγῃ στὴν Πόλιν. Ἐκεῖ ὕστερα ἀπὸ δυὸ χρόνια καὶ σὲ ἡλικία 47 ἐτῶν, στὶς 21 Δεκεμβρίου τοῦ 1819 μνήθηκε στὴ Φιλικὴ Ἐταιρεία, καταθέτοντας ταυτόχρονα στὸ ταμεῖο τῆς σημερινὴν χρηματικὸν ποσόν.

Ὁ Ἐμ. Παπᾶς εἶχε μέτριον ἀνάστημα. Τὸ πρόσωπόν του στὴν ὀριγμένο σ' ἓνα μακρὸν λαμῖον, ἦταν πρᾶον, ἀλλὰ γεμᾶτον ζωὴ καὶ δραστηριότητα. Ἦταν λιγολόγος. Ἐπαίρνε τὸν λόγον πάντα τελευταίος καὶ ἐπιβάλλονταν μετὰ τὴν λογικὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης του. Τὸ πάθος του γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἦταν μεγάλο. Ἐνεργώντας σὺμφωνά μετὰ ἐντολὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντη, νὰ προετοιμάσῃ τὸ ἔδαφος καὶ νὰ ξεσηκώσῃ τοὺς κατοίκους τῆς Μακεδονίας σὲ ἐπανάστασιν, ἀγόρασε στὴν Πόλιν ὄπλα καὶ πολεμοφόδια καὶ στὶς 23 Μαρτίου τοῦ 1821, ἀφουρὰ τὰ φόρτωσε σ' ἓνα καράβι ἀναχώρησε γιὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος, μαζί μετὰ τὸν ὑπάσπιστόν του Ἰωάννη Χατζῆ Πέτρου καὶ τὸν γραμματικὸν τοῦ Δημήτριον Οἴκον.

(Συνεχίζεται)

Ο ΣΙΘΩΝ στον Κόσμο των Γραμμάτων και των Τεχνών

ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΣΤΟ ΟΡΟΣ

Του Μ. ΠΟΥΛΙΟΥ Φιλολόγου - Θεολόγου

(Συνέχεια απ' το προηγούμενο)

Στό "Άγιο Όρος όλα τα μοναστήρια ακολουθούν άκόμα τη βυζαντινή ώρα, πού διαφέρει απ' τη δική μας πέντε ώρες περίπου. "Όταν λοιπόν έμεις είπαμε στό μοναχό πώς θέλαμε να ξεκινήσουμε για την κορυφή κατά τις έξι με έφτά τό πρωί, νόμισε πώς είχαμε υπ' όψη την άγιορείτικη ώρα. Κι' έτσι έγινε ή παρεξήγηση. Αυτό όμως τό λάθος φάνηκε εθερογενικό για μās, γιατί όπως αποδείχτηκε στη συνέχεια ή ώρα αυτή ήταν ή πιο κατάλληλη για ένα τέτοιο έγχειρημα.

Κατά τις 2.30 ξεκινήσαμε, έχοντας για οδηγό όχι μόνο τον μοναχό πού προανάφερα, αλλά και τό φεγγάρι, πού από πάνω μας έλαμπε, καθώς και ένα «φανό θύελλης» πού γρήγορα όμως έσβυσε έφ' όσον ύπηρεχαν οι άλλοι δυό οδηγοί. Στην άρχή ή ανάβαση ήταν πολύ άπότομη κι' ό ένας πίσω απ' τον άλλο ανεβαίναμε τό στενό άνηφορικό μονοπάτι, πού περισσότερο με σβάλα έμοιαζε παρά με δρόμο. Φυσικά δέν δείχαμε ακόμα σημεία κόπωσης, αφού μπροστά από λίγο είχαμε ξεκινήσει και οι δυνάμεις μας ήταν άκμαίες έστω κι' αν είχαμε κοιμηθί έλάχιστα. Την ώρα τούτη έξι άλλου δέν είχε καθόλου ζέστη, γι' αυτό και οι κινήσεις μας ήταν ταχύτερες και περισσότερο άποδοτικές.

Έτσι γρήγορα ή άπόσταση απ' τη σκήτη όλο και μεγάλωνε καθώς

συνέχεια ανεβαίναμε, μ' ένα φεγγάρι πού από πάνω μας — κι' από πάνω της — έλαμπε και μέσα στη γαλήνη της άγιορείτικης νύχτας τάνκανε όλα όμορφα και έλκυστικά.

Η βλάστηση ήταν μεγάλη στην περιοχή και τά δέντρα κι' ό δρόμος πού έλίσσονταν, έκρυβαν πολλές φορές τους πρώτους απ' τους τελευταίους, πού φαίνεται πώς ξεκίνησαν βαριεστημένα κάπως την ώρα τούτη πού ό ύπνος — έστω και στό πάτωμα — θάταν πολύ γλυκός.

Κατά τις 3.30 φτάσαμε στό μέρος πού είναι γνωστό με τό όνομα «Σταυρός». Ένας άρκετά μεγάλος ξύλινος σταυρός δίνει την όνομασία στην τοποθεσία, ενώ ό χωρισμός σε δυό του μέχρι τώρα μοναδικού δρόμου, θά γεννούσε σύγυρα τις πρώτες άμφιβολίες, αν απ' τους τρεις οδηγούς μας για την κορυφή, έλειπε ό κυριότερος, ό μοναχός. Γι' αυτόν όμως δέν ύπηρεχε τό παραμυζό πρόβλημα κι' ούτε φυσικά τώρα και για μās. Μεγάλη άνακούφιση νοιώσαμε, καθώς, ύστερα απ' την πρώτη αυτή προσπάθεια, ρίξαμε στό πρόσωπό μας άφθονο νερό από παρακείμενη πηγή. Δέν καθήσαμε για ξεκούραση, παρά τις αντίρροπές μερικόν, γιατί δέν τη θεωρήσαμε άπαράτητη. Έτσι άμέσως ξεκινήσαμε με πρώτο τον καλόγερο, πού φαίνεται πού ταίριαζε με κάποιον της συντροφιάς, γιατί μαζί βάδιζαν και μίλαγαν όταν τό επέτρεπε ό άνή-

φορος, πού ευντυχώς από δω και πάνω έδειχνε σημεία βελτίωσης τουλάχιστον στην άρχή.

Η δεύτερη ανάβαση λοιπόν άρχισε με καλύτερες προοπτικές. Θές τό νερό, θές τό στρωτό μονοπάτι κι' οι πιο δύσκολοι της παρέας πήραν πάλι θάρρος κι' άνάσταν κι' εχγήθησαν μέσα τους έτσι κι' άκόμα καλύτερα νάταν μέχρι την κορυφή. Δυστυχώς όμως γι' αυτούς και για τους άλλους, εκτός από έναν πού χαίρονταν όταν ό δρόμος γινόταν πολύ άνηφορικός γιατί ήταν, καθώς έλεγε, καλή εύχαρία γυμναστικής, τό μονοπάτι δέν θά συνεχίζονταν τό ίδιο για πολύ. Μετά μισή ώρα καλής πορείας ορθώθηκε μπροστά μας μιá άπότομη πλαγιά πού έπρεπε όλη να την περάσουμε στό δρόμο μας για την κορυφή. Ευντυχώς πού δέν ύπηρεχε καθόλου ζέστη κι' έτσι έλλειπε ένα στοιχείο πού θάκανε την ανάβαση δυσκολότερη και πιο κουραστική. Γρήγορα όμως κι' αυτό ξεανεμίστηκε καθώς ό ιδρώτας έγινε μόνιμος σύντροφος σε δυό τρεις στην άρχή και στους άλλους άργότερα, άκόμη και στον καλόγερο, πού σε αντίθεση προς πολλούς «έν Χριστώ αδελφούς» τουθεσία πού όνομάζεται «Παναγία».

Ο ΦΕΜΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΤΟΥ

(Συνέχεια από την 3η σελίδα)

πρακτικής ζωής. Χωρίς να παραγκωνίζονται οι μεγάλες βιολογικές αλήθειες κάθε μορφή ισότητας στέκεται και λογικά και όντολογικά.

Στό σημείο βέβαια των τυπικών κοινωνικών σχέσεων και μορφών ζωής (περισσότερο σαν έθιμο) χρειάζονται άρκετές τροποποιήσεις ή βελτιώσεις π.χ. πιο πλέρια εισοδος των γυναικών στον χώρο της κρατικής μηχανής και της πολιτικής — άποδέσμευση από τά σεξολογικά ταμπού κ.ά. Έκτός τούτων ή ισότητα τονώνει και αυξάνει τον ρυθμό της κρατικής παραγωγής στον χώρο της ντόπιας οικονομίας μ' και σε μι'ά πιο ευρύτερης διεθμιστικής συναλλαγής.

Τελευταία ή ισότητα σαν φαινόμενο καθαρά ανθρώπινο επιβάλλεται σαν ένας ήθικός κώδικας πού καθιερώνει έναν ανώτερο τίπο ζωής πού περιέχει μέσα στους κόλπους του όλες τις μεγάλες αλήθειες της άλλης λοβοθήειας, της δικαιοσύνης

ήταν αδύνατος κι' όλα ζωντάνια, έστω κι' αν ή ανάβαση γινόταν όλο και πιο κουραστική. Αυτός συνεχίζε με τον ίδιο πάντα ρυθμό — λές και παράλληλα προς τη πνευματική άσκηση φρόντιζε και για τη σωματική — άδιαφορώντας για τον άνηφορο πού γινόταν χειρότερος από πριν. Τα γόνατα άρχισαν να λυγίζουν κι' ή ούρά της συντροφιάς να μακραινί, ενώ μέχρι πριν λίγο βαδίζαμε σχεδόν όλοι μαζί. Ένας μάλιστα ξεκοψε απ' τους άλλους πολύ κι' ίσως να σκεφτόταν εκείνη τη στιγμή πώς θάταν προτιμότερο να καθίσει σ' ένα θάμνο παρά να συνεχίσει ακολουθώντας τό μοναχό πού ανέβαινε όπως πριν παρασύροντας και τρεις — τέσσερες απ' τους έννια της συντροφιάς. Γυρίζοντας μάλιστα αυτός σε μι'ά στιγμή και κοιτάζοντάς τον να είναι πολύ χαμηλά, «κουράγιο—φώναξε—παιδιά, λίγα λεπτά έμειναν άκόμη μέχρι την Παναγία».

Πραγματικά όμως ή ανάβαση σ' αυτό τό σημείο ήταν πολύ δύσκολη και κάθεσκέπη για έγκατάλειψη, ίσως, δικαιολογημένη. Έτσι κατά τις 5 τό πρωί ιδρωμένοι και κατάκοποι φτάσαμε στην τοπο-

και της αγάπης. Οι άρετές της συναδελφουσύνης και της αγάπης αίρουν όλες τις άντινομίες πού παγίωσε μέχρι τώρα πάνω στη γή τό πνεύμα του συμφέροντος και του άτομισμού. Η άνωτερότητα δέν είναι ειδικό προνόμιο ούτε του άνδρα ούτε της γυναίκας. Είναι δυσβάστακτο φορτίο πού για να κρατηθί χρειάζεται καθημερινός άγώνας και αυταπάρηση, καθημερινή στέρηση και προσφορά στον τομέα ζωή και πνεύμα.

Για την καθιέρωση αυτού του ανθρώπινου ήθικού κώδικα, σαν τρόπο ζωής και διαβίωσης πρέπει και επιβάλλεται — "Άντρες και Γυναίκες — σε μι'ά κοινή συνεργασία και προσπάθεια να συνεισφέρουν και να προσφέρουν μαζί για να επιτευχθί μι'ά πλέρια και σωστή ισότητα.

Σαν ξερούμε τον φυσικό μας ρόλο και σαν ύπηρετούμε τις μεγάλες αξίες της αγάπης και του άλλρουτισμού, ή ισότητα είναι για τό καλό μας.

N. Θ. ΣΤΕΡΓΙΟΥ

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΝΙΚΗΤΗΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

λαδή τό Γυμνάσιο δημόσιο. 'Αξίζουμε κάθε έπαινο οι κάτοικοι του χωριού, γιατί δύο χρόνια τώρα συνεισφέρουν για τό Γυμνάσιο, με την έλπίδα πώς γρήγορα θα τό δούν δημόσιο. Πόσο όμως θα κρατήση αυτή ή κατάσταση;

Γι' αυτό απευθυνόμαστε σε κάθε άρμόδιο και ζητούμε απ' την έπόμενη σχολική χρονιά τό Γυμνάσιο να λειτουργήση σαν δημόσιο. Κι' αυτό μπορεί να γίνη πιο εύκολα, γιατί ύπάρχει τό διδακτήριο κι' είναι μι'ά βασική προϋπόθεση αυτό για την ίδρυση Γυμνασίου, τη στιγμή πού είναι γνωστό, πώς ή παιδεία πάσχει από κτηριακές έγκαταστάσεις και δέν ιδρύονται νέα Γυμνάσια, γιατί δέν ύπάρχουν σχολικά κτήρια. Η θέση έξι άλλου της Νικήτης

είναι τέτοια πού να συγκεντρώνη όλες τις προϋποθέσεις για τη λειτουργία ενός κανονικού γυμνασίου, άσχετα αν σε κοντινή άπόσταση ύπάρχει άλλο δημόσιο Γυμνάσιο. Αυτό σε μι'ά περίπτωση δέν θα πρέπει να οδηγήση στη σκέψη πώς ή λειτουργία του ενός γυμνασίου άποκλείει τη λειτουργία του άλλου, γιατί μπορούν και τά δύο να λειτουργήσουν παράλληλα, με μεγαλύτερη μάλιστα άπόδοση, έφ' όσον, ό αριθμός των μαθητών θάναί περιορισμένος. Θέλουμε να ελπίζουμε πώς ή έκκλησή μας θα βρη άνταπόριση γιατί πραγματικά αξίζει να γίνονται θυσίες για την μόρφωση των νέων πού αποτελούν τό μέλλον και την έλπίδα του Έθνους μας.

«ΣΙΘΩΝ»

Χαίρετε! Είμαστε οί Τούρκοι!! "Ένας άπο τούς πλέον εύγενείς λαούς του κόσμου!!..."

Δυστυχώς, εδώ δίπλα κατοικεί ένας λαός που μās ένοχλεί συνεχώς και μās πειράζει!!...

"Έγνοια τους όμως και θα πάρουν τό μάθημα που τούς πρέπει, κι αυτοί και τό νησί τους!!...."

Λές μπρέ τζάνουμ, αυτήν την φορά να είναι όπλισμένοι;...

Μεθ'αυτ'

☆☆☆☆

Γιά τήν ένίσχυση του Πολεμικού μας Ναυτικού

☆☆☆☆

Πρωτοβουλία του «Σίθωνα»

Έντυπωσιασμένοι άπ' τήν καθημερινή προσφορά ανθρώπων πλούσιων και φτωχών, ιδιαίτερα των τελευταίων, για τήν ένίσχυση τής άμυνας τής Ελλάδος άποφασίσαμε όμόφωνα (τό Δ. Σ. του «Σίθωνα») να οργανώσουμε σε κλίμακα παγκυβερνητική τή διενέργεια έράνου για τήν ένίσχυση του Ναυτικού μας. Έλπίζουμε πως ό Νομάρχης Χαλκιδικής, οί Δήμαρχοι και οί Κοινοτάρχες όλων των χωριών μας θα συνεργαστούν πρόθυμα

μαζί μας στην προσπάθεια ν' άποδείξουμε ότι ή Χαλκιδική εκτιμώντας πάντα τισ περιστάσεις, άγόγγυστα δίνει άπ' τό ύστέρημα της για τήν ένίσχυση τής Άμυνας μας.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε πως οί οικονομικές δυνατότητες των χωρικών του νομού μας, είναι περιορισμένες, τονίζουμε ότι για μās έχει σημασία ιδιαίτερα, σχεδόν μοναδική, ή άπλή συμμετοχή των κατοίκων τής

Χαλκιδικής στη διενέργεια του έράνου. Γι' αυτό και δηλώνουμε ξεκάθαρα πως θεωρούμε άπαραδέκτη κάθε σκέψη να άσκηθούν πιέσεις, ώστε τό ποσό

που θα συγκεντρωθή να είναι μεγάλο. Η διάθεση για προσφορά είναι ό πραγματικός δείκτης τής συμμετοχής.

ΑΓΓΕΛ. ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ

Η Συνεστίαση του ΣΙΘΩΝΑ

Μεγάλη έπιτυχία σημείωσε ή συνεστίαση που έγινε άπ' τό Σίθωνα στην ταβέρνα «Προκόπης» τήν Τετάρτη 3 Δεκεμβρίου.

Σε μία άτμόσφαιρα χαράς και κεφιοῦ, που δημιούργησαν τά μέλη του Σίθωνα κι' οί φίλοι του, που πάντα ανταποκρίνονται και βοηθούν, δόθηκε ή ευκαιρία στους Νικητιανούς τής Θεσσαλονίκης να βρεθούν για λίγες ώρες μαζί, και με χαλκιδικιώτικες ιστορίες και τραγούδια να ξεφύγουν άπ' τήν καθημερινότητα τής ζωής και τά προβλήματα που αυτή δημιουργεί.

Θά πρέπει να τονιστή ιδιαίτερα ή παρουσία τής παλιάς γενιάς, που έδωσε ένα ιδιαίτερο χρώμα στη βραδιά, γεγονός που σημαίνει κυρίως, πως ό Σίθωνας μπορεί μόν να έγινε άπό νέους ανθρώπους, δέν παύει ό-

μως να έρχεται σε έπαφή και με τούς μεγαλύτερους, ζητώντας τήν πείρα και τή βοήθειά τους, που πάντα είναι πολύτιμη κι' άποδεκτή.

Έτσι ανάμεσα σ' αυτούς και στους .. κάπως νεώτερους διέκρινε κανείς τούς κ.κ. Φιλίππιδη, βουλευτή, Τσέντελη, μέλος του Δ.Σ. τής Ιστορικής και Λαογραφικής Έταιρείας Χαλκιδικής, Κυριακόπουλο, έμπορο, Ξανθόπουλο, συνταξ. εκπαιδευτικό, Ζαφειρούδη, πλοιοκτήτη, Βαγιωνά, φαρμακοποιό και άλλους που τά όνόματά τους δέν είναι δυνατόν άπό έλλειψη χώρου να γραφούν έδω.

Είμαστε βέβαιοι πως σε μία άλλη συνεστίαση ή προσέλευση θάναί ακόμα μεγαλύτερη, γιατί πραγματικά άπό τέτοιες έκδηλώσεις δέν θά πρέπει να λείπη κανένας Νικητιανός.

ΜΑΤΡΟΥΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΣ

ΟΙ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΙ ΜΑΣ

Του Α. Φιλίππιδη

Όπως θά ξέρουν οί περισσότεροι άναγνώστες μας, κανένας άπ' αυτούς που συντάσσουν τόν «Σίθωνα» και γενικά συμβάλλουν στην έκδόσή του δέν πληρώνεται. Όλοι προσφέρουν τήν εργασία τους με ένθουσιασμό, που μόνο σ' ερασιτέχνες συναντά κανείς.

Ό μόνιμος σκιτσογράφος μας, ό Μιχάλης Δανιηλίδης (ΜΙΔΑΝ), είναι φοιτητής Ιατρικής και άφιερώνει πολλές ώρες του για να ανταποκριθί στις άπαιτήσεις μας, με μοναδική του άμοιβή τή χαρά για τή συμβολή του στην έκδόσή μας.

Στό σημερινό μας φύλλο, στην πρώτη σελίδα, έχουμε μία έκτακτη σκιτσογραφική συνεργασία του Γιώργου Άκκοκαλίδη, που προσφέρθηκε να συνδράμη στην προσπάθειά μας, σαν ερασιτέχνης κι' αυτός, παρ' όλο που

τό έπίπεδο τής εργασίας του είναι καθαρά επαγγελματικό (άν βέβαια μπορεί να πη κανείς επαγγελματία έναν καλλιτέχνη).

Με συγκίνηση δεχθήκαμε τή προσφορά του και με περηφάνεια βάλαμε τ' όνομά του στην έφημερίδα μας. Γιατί ό Γιώργος Άκκοκαλίδης άναγνωρίζεται σήμερα άπ' όλους σαν ό πρώτος σκιτσογράφος στη Βόρεια Ελλάδα τουλάχιστον.

Έκδίδοντας μάλιστα πρόσφατα τό άπάνθισμα τής εργασίας του σ' ένα βιβλίο με «150 γελοιογραφίες», καθιερώθηκε ήδη σ' ένα ευρύτερο άναγνωστικό κοινό, γιατί απέδειξε συγκεντρώνοντας τή δουλειά του σε μία έξαιρετικά πετυχημένη έκδοση, ότι τά σκίτσα του έχουν μία επικαιρότητα μοναδική, έξω άπό κάθε χρονική συμβατικότητα.

Στόν Άντιπρόεδρο του «Σίθωνα» κ. Άντ. Μάντσιο
στόν Πρόεδρο τής Κοινότητας κ. Χρ. Μάντσιο
και στό μέλο στου «Σίθωνα» κ. Γεωργ. Μάντσιο
Γιά τόν τραγικό χαμό τής άγαπημένης τους μητέρας
τά πιό εύλικρινή σύλληπτήρια

«Ο ΣΙΘΩΝ»

Ἡ σημερινή θέση τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ τῆς πατρίδας μας

Τοῦ Δ. ΜΠΑΚΑΛΗ Κτηνίατρου

Βασική προϋπόθεση για νὰ ἐνεργοποιηθῆ κανεὶς τὴν διεκδίκηση τῶν δικαιωμάτων τοῦ κλάδου του, καὶ τῶν ἀτομικῶν του, ἀκόμη ἐκεῖ πού κοινωνικά εἶναι τοποθετημένα, εἶναι νὰ γνωρίζῃ τὴν πραγματικότητα.

Ὁ πιὸ βασικὸς παράγοντας πού ὁ ἀγροτικὸς κόσμος (Γεωργός, Κτηνοτρόφος, Ψαράς, Ὑλοτόμος) βρῖσκεται ἐκεῖ πού βρῖσκεται, νὰ εἶναι δηλαδή τὸ πιὸ φτωχὸ κομμάτι τοῦ Λαοῦ, ἂν καὶ τὸ πιὸ βασικό, εἶναι γιατί οἱ ἀγρότες ποτὲ δὲν μπόρεσαν νὰ δοῦνε τὴν πραγματικότητα.

Καὶ δὲν μπόρεσαν ὄχι γιατί δὲν τὸ ἠθελαν, ἀλλὰ γιατί κατὰ ἓνα μεγάλο ποσοστὸ δὲν μποροῦσαν νὰ τὴν δοῦν.

Ἐπεύθυνη γιαντὸ ἡ ὄργανωμένη κοινωνία μὲ ὅλες τὶς μορφές καὶ ποικιλίες τῶν πολιτικῶν κυβερνήσεων ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωση ἀπὸ τοὺς Τούρκους, μέχρι καὶ σήμερα. Αὐτὸ τὸ πέτυχε καὶ ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα νὰ τὸ ὑπηρετεῖ μὲ τὴν ἀμορφωσιά.

Καὶ ὅταν λέω μόρφωση ἐνοῶ ὄχι τὸ νὰ ξέρῃ κανεὶς νὰ γράφῃ καὶ νὰ διαβάζῃ, ἀλλὰ νὰ ξέρῃ τὴν ἀλήθεια, καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ἀλήθεια νὰ μπορέσῃ ὁ ἀγρότης νὰ δῇ, τί πραγματικά προσφέρει στὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ τί ἐλάχιστο κερδίζει ἀπὸ τὴν τεράστια προσφορά του.

Ἀκόμη νὰ μπορέσῃ νὰ δῇ, ποιοὶ κερδοῦν ἀπὸ τὴν ἐκμετάλευση τοῦ μόχθου του, καὶ γιατί ἐπιτρέπει ἡ πολιτεία νὰ κερδοῦν τόσα πολλὰ.

Ἐὰν ἡ ἀγροτιά μας ὅμως τὰ ἔβλεπε ὅλα αὐτά, θὰνοιγε τὰ μάτια της, ὅπως λέμε, καὶ μόνο μὲ τὸν ὄγκο της, σήμερα ἀποτελεῖ τὸ 39% τοῦ πληθυσμοῦ, ἦταν ἀρχετὸ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν κατάσταση.

Αὐτὸ τὸ γνωρίζει πολὺ καλά ἡ ἐκάστοτε ἐξουσία πού πάντα ὑπηρετεῖ ἐδῶ καὶ 150 χρόνια τὰ ἴδια ἀντιαγροτικὰ συμφέροντα, ντόπια καὶ ξένα.

Καὶ γιαντὸ στὸ σχολεῖο (Δημοτικό, Γυμνάσιο, Πανεπιστήμιο) μᾶς κρύβουν τὴν ἀλήθεια, γιαντὸ τὰ κροκοδείλια δάκρυα

ἀπὸ τὰ πολιτικὰ μπαλκόνια καὶ τὸν ἐλεγχόμενο τύπο, γιὰ τὴν ἐρήμωση τῶν χωριῶν. Διότι ἡ πλούστια δὲν τοὺς νοιάζει ἢ ἐρήμωση, ἴσα - ἴσα τώρα τὴν θέλουν καὶ θὰ πῶ παρακάτω γιατί, ἀλλὰ γιατί θὰ χάσουν ἀμόρφωτους γιὰ νὰ τοὺς ἐκμεταλλεύονται, χώρια ὁ κίνδυνος, ἢ ξένη χώρα ἢ ἡ πόλη πού θὰ πᾶνε, νὰ τοὺς ἀνοίξῃ τὰ μάτια.

Σήμερα ὅμως μὲ τὴν εὐκολία πού ἔχουμε στὶς μετακινήσεις, μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων πού ἔρχονται εἰς ἐπαφὴ καὶ εἰ κάτοικοι τῶν πιὸ ἀπομεμακρυσμένων χωριῶν, μὲ τὴν τηλεόραση καὶ τὸ ραδιόφωνο, μὲ τὰ τόσα καὶ τόσα ἔντυπα πού κυκλοφοροῦν, καὶ μὲ τοὺς πολλοὺς νέους τοῦ χωριοῦ πού σήμερα σπουδάζουν, πρέπει ὅλοι μας νὰ προσπαθήσουμε νὰ δοῦμε πῶς ἔχουν τὰ πράγματα.

Πρῶτα ἀπ' ὅλα νὰ μπορέσῃ ὁ ἀγρότης νὰ δῇ τὴν πραγματικὴ του θέση, διότι δυστυχῶς, ὑπάρχουν ἀκόμη πολλὰ θύματα ἀκριβῶς τῆς ἀμορφωσίας πού λένε: «Δόξα τῷ Θεῷ πορεύουμε» παίζοντας ἔτσι τὸν ρόλο πού θέλουν οἱ ἐκμεταλλευτές τους.

Ἐπειὰ νὰ δῇ πῶς τὸ κράτος ὄχι μόνο ὑποθάλλει, ἀλλὰ καὶ κατοχυρώνει τὸν μεσάζοντα τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, διότι εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς οικονομικοὺς ἐκείνους μεγάλους παράγοντας πού μὲ τὸ χρῆμα τους ἐνισχύουν τὰ κόμματα καὶ τὶς κυβερνήσεις.

Ἀκόμη θὰ μπορέσῃ νὰ δῇ πῶς, ποιὸς γεωργὸς ὁ ὁποῖος ἔχει ἱκανοποιητικὸ γεωργικὸ εἰσόδημα καὶ ζεῖ σχετικὰ ἄνετα, θὰ πῆγαινε νὰ γίνῃ ἐργάτης στὸν Μποδοσάκη, τὸν Κάρρῶ, τὸν Πάππα κ.λ.π., μὲ ἐξευτελιστικὸς δρους δουλειᾶς, γιὰ νὰ ἔχουν ὅλοι αὐτοὶ τεράστια περιθώρια κέρδους.

Νὰ λοιπὸν γιατί πρὶν ἀπὸ κάθε κοινητοποίηση γιὰ διεκδίκηση συμφερόντων, προέχει σήμερα ἡ ὄργανωμένη προσπάθεια γνώση τῆς ἀληθινῆς πραγματικότητας κ' ὄχι αὐτῆς πού μᾶς παρουσιάζει ἡ πολιτεία.

Ἡ ΣΙΘΩΝ' στὸ χρόνο πού πέρασε

Στὸ κλείσιμο τῆς χρονιάς ἀραδιάζουμε ὅτι ὑπεύθυνα μᾶς ἀπασχόλησε, τὰ θέματα δηλαδή τὰ ὁποῖα ἐπιβάλαμε τὴν παρουσία μας, μὲ μόνο ὄπλο τὴν ὄρεξη καὶ τὴν ἀγάπη.

Βιβλιοθήκη: Τὸ λέμε μὲ καμάρι, ἴσως νᾶμαστε τὸ μοναδικὸ χωριὸ στὴν Ἑλλάδα. Στὴ Νικήτη λειτουργεῖ βιβλιοθήκη μὲ δανειστικὸ τμήμα.

Ἡ βιασινὴ ξεπήδησε ἀπ' τὴν μικρὴ ἐμπειρία τῆς δικιάς μας στέρησης.

Ἡ δύναμη ἀντλήθηκε ἀπ' τὸ ἀπόρροιο ροῦφηγμα τῶν μικρῶν μαθητῶν.

Τονίζουμε, παρὰ τὴν οἰκονομική μας δυσχέρεια, ἡ βιβλιοθήκη μας θὰ ἐμπλουτίζεται συνάμα κάνουμε ἐκκλήση στοὺς φίλους τῆς νεολαίας.

Στέγη - γραφεῖα: Ἐξασφάλισαμε στέγη μόνιμη, τόσο στὴ Θεο)νίκη ὅσο καὶ στὴ Νικήτη. Στὴ Θεο)νίκη μᾶς φιλοξενεῖ ἡ Λαογραφικὴ Ἐταιρεία Χαλκιδικῆς (Πορ. Νικολάου 10 τηλ. 226.170) καὶ τὴν εὐχαριστοῦμε. Στὴ Νικήτη νοικιάσαμε γραφεῖα σὲ κεντρικὸ σημεῖο τοῦ χωριοῦ μας καὶ δουλεύουμε τώρα γιὰ τὴν δημοφιλία τῆς γωνιάς τοῦ ΣΙΘΩΝΑ.

Ἐφημερίδα: Προνομιούχα πάλι, τὴν Νικήτη τὴν γνώρισε ὅλη ἡ Ἑλλάδα μέσα ἀπ' τὴν τοπικὴ τῆς ἐφημερίδα. Ὁ «ΣΙΘΩΝΑΣ» μεταφέρει τὴ φωνὴ τῆς νεολαίας, τὴ φωνὴ τῆς Νικήτης, τὴ φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς σὲ πόρτες πού ὡς τώρα ἦταν κλειστές.

Ἡ γραμμὴ εἶναι σαφής.

Ὁργανο ἐνημέρωσης, ζύμωσης, καλλιέργειας καὶ πυκνογραμμένες σελίδες, ταγμένες

«Ο ΣΙΘΩΝ»
Περιοδικὴ ἐκδόση ἰδιοκτησίας Ἐκπολ. Ἐταιρ. Νέων Νικήτης Χαλκιδικῆς Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως
ΜΑΤΡΟΥΔΗΣ ΠΟΥΛΙΟΣ
ΑΘΑΝ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΤΩΝ. ΜΑΝΤΣΙΟΣ
ΙΩΑΝ. ΚΟΜΠΟΤΡΗΣ
Δ)ση: ΕΕΕΝ Ο ΣΙΘΩΝ
Νικήτη Χαλκιδικῆς
Τυπο Μουγκος
Πορ. Νικολάου 1 ☎ 272252

στὴν ὑπηρεσία τοῦ χωριοῦ, στρατευμένες στὴν κοινων. πρόοδο. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς ὑποδοχῆς της καὶ τὰ καλά λόγια πού ἀκούσαμε ἀπ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα μᾶς βάζουν μπροστὰ στὴν εὐθύνη νὰ συνεχίσουμε κάθε μῆνα καλύτερα.

Βαρδινογιάννης: Εἶναι γνωστὴ ἡ ὑπόθεση τῆς ἀπάτης πού θέλει νὰ μᾶς ξεσπιτώσει. Τὸ Συμβούλιο καὶ τὰ μέλη τοῦ ΣΙΘΩΝΑ ἔχουν πλαισιώσει τὶς ἐπιτροπὲς ἀγῶνα τῶν δύο χωριῶν πού κινδυνεύουν.

Ἀπόφαση: Ἀνυποχώρητος ἀγῶνας. **Σύνθημα:** Ἡ Σιθωνία ἀντρεῖ στοὺς κατοίκους της.

Πυμνάσιο: Ἀμέριστα ἀγαλιάσαμε τὸ Γυμνάσιό μας. Ξεχωριστὴ ἢ προσπάθεια μέσα ἀπὸ κάθε ἐνίσχυση ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ, νὰ τὸ κρατήσουμε καὶ πετύχαμε, ὅπως θὰ πετύχουμε καὶ στὴ δευτέρη φάση, νὰ γίνῃ τὸ Γυμνάσιο Δημόσιο. Καὶ κάτι ἄλλο παρὰ τὶς μικρὲς οικονομικὲς δυνατότητες, ὁ ΣΙΘΩΝΑΣ θὰ συνεχίσῃ τὸ θεσμὸ τῶν ὑποτροφιῶν. Οἱ καλλίτεροι μαθητὲς θὰ βραβεύονται, πιστεύουμε στὰ ἀποτελέσματα τοῦ εὐγενικοῦ συναγωνισμοῦ.

Διάπλους: Ὁ φετεινὸς ὄργανωτικὸς θρίαμβος τοῦ δραματικοῦ θαλασσινοῦ Μαραθῶνιου, πού'ναι μοναδικὸς σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα, εἶναι γνωστός. Ἐγὼραψε ὁ καθημερινὸς καὶ βδομαδιατικὸς τύπος στὴν Ἑλλάδα γιὰ τὸ χωριὸ πού οἱ νέοι του ὀργανώνουν κάτι τὸ μοναδικό. Ἀσχοληθῆκε ἡ τηλεόραση σὲ ἐκπομπὲς μὲ μεγάλη ἀκροαματικότητα καὶ τὸ ραδιόφωνο κάθε μέρα τόνιζε τὴν ἀνάγκη, μετὰ τὴν πανελλήνια ἀναγνώριση νὰ πάρῃ ὁ Διάπλους χαρακτηριστὰ πανευρωπαϊκό.

Συνεδριάσεις - Συνελεύσεις: Κάθε βδομάδα τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει σὲ ἀνοικτὲς συνεδριάσεις, φιλόξενες γιὰ κάθε μέλος τῆς Ἐταιρίας μας. Κάθε βδομάδα παίρνουμε ἀποφάσεις πού ὑλοποιῶνται στὸ χωριὸ μας καὶ πολλὲς φορὲς αὐτὸ τὸ χρόνο καλέσαμε γενικὲς συνελεύσεις στὸ χωριὸ μὲ γνώ-

ΘΕΣΕΙΣ

(Συνέχεια από την 1η σελίδα)

στηκαν απ' τή συννομοσία που χρόνια δλόκληρα εξυφαινονταν σε βάρος τής Ελλάδας;

Πόσοι αισθάνθηκαν οίκτο για τὰ ἀδικοχαμένα παιδιά, συμπόνια για τὸν δλοφυρμό τῶν μαννάδων, δδύνες για τὶς φάλαγγες καὶ τὰ ἠλεκτροσόκ. ἄλγος για τὸ στρίψιμο τῶν γεννητικῶν ὀργάνων;

ΡΕΒΕΓΙΟΝ ΣΤΗ ΝΙΚΗΤΗ

Ἡ Ε.Ε.Ν.Ν. «Ο ΣΙΘΩΝ» διοργανώνει χορὸ, τὸ βράδυ τῆς Τρίτης 30 Δεκεμβρίου, στὸ κέντρο «Σιθωνία» τῆς Νικήτης. Σὰς προσκαλοῦμε νὰ βρεθῆτε κοντὰ μας για νὰ ξεφαντώσουμε μέχρι τὸ πρωί. Προσκλησεις μπορεῖτε νὰ προμηθευτῆτε απ' τὰ μέλη τοῦ «Σίθωνα» καὶ ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας στὴ Νικήτη.

Ἵ Ο ΣΙΘΩΝ Ἵ στὸ χρόνο ποὺ πέρασε

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν προηγούμενη σελίδα)

μονα πὼς οἱ ἀποφάσεις τους εἶναι κυρίαρχες καὶ δεσμευτικές.

Δὲν θέλουμε, ἕνα συμβούλιο νὰ ἀποφασίσει για τὸ χωριό. Θέλουμε τὸ χωριό νὰ ἀποφασίσει για τὸ ἴδιο καὶ τὸ συμβούλιο με τὶς ἐπιτροπὲς καὶ τὰ μέλη νὰ δραστηροποιοῦνται.

Συνεστιάσεις - χοροὶ 3 χοροὶ στὴ Νικήτη καὶ 3 συνεστιάσεις στὴ Θεσ/νίκη. Σκοπὸς μας ἡ διασκέδαση καὶ τὸ ἀντάμωμα ὄλων τῶν Νικητιανῶν καὶ φίλων σὲ ἄμορφες βραδιὲς με κρασί καὶ ἀνέκδοτα Νικητιανὰ.

Συνεργασία με ἄλλες ἐκπολιτιστικὲς ἐταιρεῖες. Λίγο πολὺ οἱ στόχοι τῶν νέων εἶναι κοινοί. Χαρήκαμε ποὺ δεθήκαμε στὸ ἄρμα τῆς φιλίας καὶ συνεργασίας με τοὺς νέους τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ τῆς Ἀρναίας. Καὶ θὰ χαροῦμε πὺ πολὺ ἀν' ὄσο γίνεται πὺ πολλὰ χωριὰ φυτρώσουν ἐκπολιτιστικὲς ἐταιρεῖες Νέων. Σίγουρα ἡ Χαλκιδικὴ θᾶχει στὰ χέρια τῆς ἕνα γερὸ δπλο για τὴν προκοπὴ τῆς.

Συνεργασία με τοὺς φοιτητὲς Χαλκιδικῆς Νέοι αὐτοί, νέοι ἡμεῖς, κοινὴ καταγωγή, κοινὰ προβλήματα. Τὸ καλοκαίρι στὴν ἀξιέπαινη προσπάθεια τῆς δωρεὰν προβολῆς τῆς τόσο ἀξιόλογης ταινίας «Διὰ ἀσήμαντον ἀφορμὴν», διάλεξαν καὶ τὸ χωριό μας.

Μπροστὰ ἀπὸ λίγο καιρὸ στὴ ἐκδήλωση διαμαρτυρίας-ἀγανάκτησης για τὴν ἐκρεμότητα τῆς ὑπόθεσης Βαρθινογιάννη, νοιώσαν τὴν ἐκδήλωση δική τους. Τοὺς εὐχαριστοῦμε, τοὺς τονίζουμε πὼς οἱ νέοι μαζί χαράζουν δρόμους καὶ καθοδηγοῦν λαοὺς καὶ τοὺς ὑποσχόμαστε πὼς στὴν προσπάθειά τους νὰ βγάλουν τὴν ἐφημερίδα τους καθὼς καὶ σὲ κάθε προσπάθεια ἡ μικρή μας πείρα εἶναι στὴ διάθεσή τους.

Συνεργασία με κοινοτικό Συμβούλιο. Μέσα στὸ κοινοτικό συμβούλιο βλέπουμε τὴν ἀπόφαση τοῦ χωριοῦ για προκοπὴ. Συνεργασία-ὑπόδειξη - δράση, τρεῖς λέξεις ποὺ ἑναρμονίζουν τὶς σχέσεις μας μ' αὐτό. Θέλουμε ὄμως κατὰ νὰ τονίσουμε για νὰ μὴν πάρει ἕκταση μιὰ παρεξήγηση στὴν ἐκτέλεση ὀρισμένων ἀποφάσεων.

Εἴμαστε μιὰ ἐκπολιτιστικὴ Ἑταιρεία Νέων, ἐνὸς χωριοῦ. Οἱ δυνατότητές μας εἶναι περιορισμένες. Μόνο μας ὄπλο, τόπαμε καὶ στὴν ἀρχή, ἡ ὄρεξη καὶ ἡ ἀγάπη. Ἄς μὴ ἔχουν λοιπὸν ἀξιώσεις ὑπερβολικὲς. Δὲν μποροῦμε νὰ ἀνεβοκατεβάσουμε κυβερνήσεις. Τὸ τονίζουμε αὐτὸ για τοὺς ἐνθουσιώδεις μὰ καὶ ὑπερβολικοὺς μήπως ἡ καλή τους διάθεση συσπειρώσει καὶ τοὺς μόνιμα ἀδρανεῖς καὶ ἐπαγγελματίες ἐπικριτὲς.

Θ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Πόσους κυρίεψε ἡ θλίψη για τοὺς ὀμαδικοὺς ξυλοδαρμοὺς καὶ τὶς ὀρθοστασίες, ἡ φρίκη για τοὺς βιασμοὺς τῶν κοριτσιῶν, ὁ ἀποτροπιασμὸς για τοὺς ἀνασκολοπισμοὺς τῶν νέων, ἡ ἀνατριχίλα για τὸ ξερίζωμα τῶν νυχιῶν καὶ μαλλιῶν;

Πόσοι δάκρυσαν στὴ θέα τῆς κοπέλλας με τὰ τσακισμένα ἀπὸ ἐρπύστριες πόδια, ἢ θρήνησαν τὸν ταγματάρχη - φυτὸ ποὺ μ' ἀναρθρες κραυγὲς κατᾶγγελλε τοὺς βασανιστὲς του;

Πόσοι ἔσφιξαν τὴ γροθιά τους, ὄταν ἄκουσαν για τὶς ριπὲς, για τὰ γαζώματα, για τοὺς ὀλοφόρους στὶς ταράτσες, για τὸ μακελειὸ στὴν ἔξοδο τῶν «ἐλεύθερων πολιορκημένων»;

Πόσοι ἀπὸ μᾶς ξεσηκώθηκαν για τὸ ντροπιασμο τοῦ πολεμικοῦ «Ἑλλη» καὶ ὀργίσθηκαν με τοὺς ροπαλοφόρους, ποὺ ρίχνονταν στὰ ματωμένα κορμιὰ νὰ τσακίσουν κόκκαλα θραυφιασμένα καὶ νὰ ξεκοιλιάσουν σπλάχνα ἀνοιγμένα;

... Λίγοι, πολὺ λίγοι, ἐλάχιστοι δυστυχῶς.

Για τοὺς πολλοὺς ὄλα τοῦτα κατάντησαν ρουτίνα καθημερινή. Ἡ ἀνθρωπιά μας μεταβλήθηκε σὲ στατιστικὴ: 300.000 βλήματα, 200 τραυματίες, 20 νεκροί... Γελάσαμε καὶ ὄλας οἱ ἱεροσόλυοι με τὰ καμώματα τῶν ἐντολέων τῆς σφαγῆς. Καὶ γελώντας, γίναμε ἀπὸ θεατὲς οἱ πρωταγωνιστὲς στὸ θέατρο τοῦ παραλόγου.

Θᾶρθη ἄραγε ποτὲ καιρὸς ποὺ ἡ ἀνθρωπιά καὶ ὁ παραλογισμὸς θὰ πάψουν νὰ μᾶς συντροφεοῦν;

«Θᾶρτει τάχα ποτὲ, θε νᾶρτει ἡ ὄρα,

ποὺ ἡ ψυχὴ τῆς ὀρκούδας καὶ τοῦ Γύφτου

καὶ ἡ ψυχὴ μου ποὺ Μυημένη τῆνε κράζει

θὰ γιορτάσουν μαζί;»

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ «Σίθωνα» εὐχαριστεῖ τὸν Δικηγ. Ἄγγ. Φιλίππιδη στεί τὴν συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ φεύγει στὴ Γερμανία για τῆς ἐφημερίδος μας, τονίζοντας μετεκπαίδευση καὶ τὸν γιατρὸ τὴν λήτη του για τὴν ἀναγκαστικὴ διακοπὴ τῆς συνεργασίας εἶται.

ΑΛΛΑΓΗ ΦΡΟΥΡΑΣ ΣΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Τὸ ἀγωνιστικὸ δέσιμο μ' ὄλους τοὺς φίλους ποὺ τόσο συμπαραστάθηκαν στὴν ἐκπολιτιστικὴ παρουσία τοῦ «ΣΙΘΩΝΑ», δίνει τὶς διαστάσεις τῆς θλίψης σ' αὐτὴ τὴν τελευταία ὑπεύθυνη ἐπικοινωνία μαζ' σας. Σ' ἄλλους στόχους ἡ πίκρα δίνει ἐρεθίσματα ποιητικά. Ἐμεῖς στὴν ποιητικὴ ἀποκάλυψη ἀντιπαραθέτομε ἕνα ἀπλό εὐχαριστῶ. Παράλληλη ἦταν ἡ σκέψη καὶ ἡ ἀπόφαση νὰ ὀλοποιήσουμε τὴν ἀνάγκη νὰ περάσει ἡ φωνὴ καὶ τὸ πάθος τῆς νεολαίας στὸ κορμὶ τῆς Χαλκιδικῆς. Δὲν τολμήσαμε ὄμως προβλέψεις. Ποιὸς μαντεύει τὶς πορεῖες;

Μὲ μιὰ ἐντονη ἐπιφυλακτικότητα, ἄλλοτε αἰσιόδοξη, ἄλλοτε ὀδυνηρὴ, κάναμε τὴν ἀπάντησή σας ἰδιότητα τῆς ζωῆς μας. Ἰδιότητα μ' ὄλες τὶς φάσεις καὶ ἀποχωρήσεις τῆς ἀγάπης. Μιᾶς ἀγάπης ἄλλοτε σκληρῆς καὶ ἀμείλικτης καὶ ἄλλοτε εὐάλωτης, πάντα ὄμως συντονισμένης στὶς καλοπροαίρετες ὑποδείξεις σας, ὑποδείξεις ποῦ γίναν μετρὸ μιᾶς θετικῆς μεταβλητότητας ποὺ δὲν ἔκρυβε ἀντιφάσεις, μὰ φανέρωνε ὀμορφιά.

Μιᾶς μεταβλητότητας ποὺ ἀτράνταχτα ἦταν καὶ διακέρυξη «Μᾶς ὑποδείξατε καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε».

Ἀβέβαια τώρα, ξεπηδοῦν σπύθες εὐχῆς νᾶναι ὁ χαιρετισμὸς προσωρινός. Παρήγορα, μιὰ αἰσιόδοξη στάση, σ' αὐτὴν τὴν ἀπάνθρωπη ἀναγκαιότητα ποὺ ἀπομακρύνει τὰ σημάδια τῆς νικηφόρου στρατεύσεως τῆς νεανικῆς φωνῆς.

Τελειώνουμε καὶ σᾶς δίνουμε τὸ χέρι. Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ «ΣΙΘΩΝΑ» τὴν ἀναγκαστικὰ ἀποχωρεῖ, εὐχαριστεῖ ὄλους ποὺ συνεργάσθηκαν μαζί της, τοὺς φίλους ἀναγνώστες για τὴν συμπαράστασή τους καὶ τὸ Δ. Συμβούλιο τοῦ «Σίθωνα» για τὴν ἐμπιστοσύνη ποὺ ἔδειξε, συγχαίρει τὴν νέα ἐπιτροπὴ για τὴν ἐκλογή της καὶ εὐχεται ὁ «ΣΙΘΩΝΑΣ» νὰ γίνῃ φωνὴ καὶ ἀγάπη ὄλης τῆς Χαλκιδικῆς.

ΤΑΚΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ